

వేదాధికారవిషయమయిన

ఉ ప నాం స ము .

బ్రహ్మశ్రీ

ఆత్మరీ హవిర్యాజి - లక్ష్మీప్రసంహ

దీక్షతులుగారిచే.

మద్రాసు :

మెసర్స్. ఆగిన్స్ అండ్ కంపెనినారి ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియెను.

1895 సం || ఫిబ్రవరి నెల 1 తేది.

వెల. రూ. 0-4-0.

ఆత్మారి హవిర్యాజి - లక్ష్మీనృసింహి

దీక్షతులుగారిచే.

'బ్రహ్మశ్రీ వైశ్యయచి'
తార్జ్యనందస్వామిః

పీఠిక.

కృష్ణాడి || యితాకా జగయ్యపేట గ్రామములోనుండెడు బ్రాహ్మణులు ఈ క్రింద ఉదహరింపబడిన పత్రికను ప్రకటించి బ్రహ్మశ్రీ ఆత్మారి లక్ష్మీ నృసింహదీక్ష తులువారికి పంపించియుండగా అట్టి ఉపన్యాసముయొక్క అనంతరము ప్రత్యుత్తరము చెప్పటకు నిశ్చయించినయెడల తాము వచ్చెదమని జగయ్యపేట పోష్టుమేష్టరు గారైన మ. కుశాలరావుగారిద్వారా కబురు పంపించగా అందుకు ఆ బ్రాహ్మణులు సం తోషముగా ఒప్పుకొన్నామని ప్రత్యుత్తరమిచ్చిన పయిని దీక్షతులవారున్న సబ్ మేజిస్ట్రేటుగారున్న పోలీసు ఇన్ స్పెక్టరుగారున్న పోష్టుమేష్టరుగారున్న 1000-మందికిపైగా అనేక బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులు, దేవస్థానములో సభజేరిరి, గాని తాము చేయు ఉపన్యాసానంతరము, దీక్షతులుగారు ఉత్తరువు యిచ్చుటకు నొప్పుకొనండున దీక్షతులుగారున్న, వారితో వచ్చిన అనేకులున్ను, ఆసభనుంచి తిరిగి వెళ్లిపోయిరి. ఆ సభలో దీక్షతులువారు చెప్పవలసిన అంశములను ప్రకటనచేసినయెడల సమస్త మయినవారికి ఉపకారముగానుండునని వారిని కోరగా వారు మాకు పంపించిన ఉపన్యాసమును ఇందుమూలముగా ప్రకటించుచున్నాము. గనుక ఇందుకు సచరు జగయ్యపేట బ్రాహ్మణులుగాని మరియెవరైనాగాని, యేమతాధిపతులయినాగాని ఆక్షేపణ పంపించినయెడల అందుకు జవాబు దీక్షతులువారిపేర వ్రాయించి తెప్పించుచున్నాము. కనుక రహస్యముగా నీ మూలను, ఆ మూలను ఆక్షేపణచెయ్యక, ధోర్మతాములయినయెడలనున్న యశ్శాస్త్రము వాదించవలెనని యిచ్చియున్నావార్తనను ఇందుకు జవాబు పంపించుదురని కోరుచున్నాము. ఇందుకు జవాబు పంపించని యెడల మాకు సహాయభూతులయి వేరొక కర్తవ్యరహితులను ప్రయత్నించుదురని శ్రయఃపల్లిన ప్రార్థించుచున్నాను.

చి. సోమసుందరం.

పత్రిక.

శ్రీ శంకరగురుభ్యోనమః.

౧౮౯౫సం || ది-౪ జనవరితారీఖున శ్రీ చంద్రమాళేశ్వరస్వామివారి ఆలయములో పగలు ఘం- ౩ ల కాలమున శ్రీ శృంగగిరి సంస్థానవిద్వాంసులగు బ్రహ్మపూర్ణానందశాస్త్రిగారు జేదోక్త కర్తాధికారమునుగురించి ఉపన్యసించుదురు కావున సర్వజనులును విజయంచేయుటకు కోరబడుచున్నారు.

బ్రహ్మశ్రీ చేతనభాట్ల రాజేశ్వరశాస్త్రిగారు అగ్రాననాధిపతిగానుండుటకు అనుగ్రహపూర్వకముగ నంగీకరించినారు.

జగ్గయ్య పేటా. }
౩ జనవరి ౧౯౯౫. }

ఇట్లు :
కర్ణవా-లక్ష్మీకాంతయ్య

.....

PURPORT OF THE LECTURE

BY

A. LAKSHMI NARASIMHA DEEKSHIT GARU.

(1) That Brahmins, Kshatrias and Vaisyas have a right to Vedoktakarmas.

(2) That Brahmins, Kshatrias and Vaisyas do exist in the Kaliyuga.

(3) That Honorable Subrahmanya Ayer Garu, the Honorable Bhashyam Ayangar Garu, the Honorable Sree Sree Vizianagaram Maharajah's Head Manager, Brahma Sree V. V. Kodanda Row Pantulu Garu, are members of the Brahmin caste community. That the Maharajah of Oodayapur, the Maharajah of Vizianagaram, and the Rajah of Kallikota, who lately performed Yagyam in the Ganjam District, &c., are members of the Kshatria community. That the Zemindar of Gutal (Manyamvaru), the Zemindar of Malakapele (Gunduvuru), and the Zemindar of Vemureddipalem (Majetivuru), &c., are members of the Vaisya community.

(4) The enclosed Sreemukhas, &c., establish the above facts.

(5) That if anybody wishes to oppose them, he should boldly come forward to confront the same. There is no use of idle talk in this corner and in that corner. If he cannot do so, let him put forth his shoulders to the Vedic cause and propagate its pure principles.

(6) The lecture is silent about the rights of the Sudras, which will form the subject of a separate lecture.

ఉ ప న్యా స ము.

ఓ ఆర్యోత్తములారా, వైషమ్యములు మాని నిర్వలమైన బుద్ధితో శాంతముగ, నే చెప్పబోవు చిన్న వాక్యములను వినుడి, శాస్త్రచర్చ నేను చేయబూనుకొనలేదు. మతగురువులగు శ్రీ శంకరాచార్యులు మొదలగువారి పత్రికలను మాత్రమే ముఖ్యముగ తమకు తెలియజేయుచున్నాను. వారి ఆజ్ఞనుమీరక వారి ఉద్దేశముకు భంగము కలుగ చేయక మీరందరు, ఏకగ్రీవులై వేదోక్తములయిన నిర్వలసిద్ధాంతములను వ్యాపింప జేసి వేదకర్తలను ఆచరించునటుల ప్రోత్సహింపదుటకుగాను మనమందరము ప్రయత్న ముచేయవలయును. శ్రీ శృంగిగిరి సంస్థాన విద్వాంసులగు బ్రహ్మశ్రీ పూర్ణానంద శాస్త్రులవారు ఈరోజున ఉపన్యాసముచేయుటకు ప్రకటించిన సూటీసులోని అంశ ము బహు తృప్తికరముగాను, ఆనందకరముగాను ఉన్నది. వారు ఈ యంశము విషయమయి యేమి ఉపన్యాసముచేయ నిశ్చయించినను వారిస్థానే నేను యీ క్రింది అంశములను ఉపన్యసించెదను. ఇది వారికి అంగీకారము అయినయెడల సంతోషమేను. లేదా వారికి ఆక్షేపణ ఉన్నయెడల ఆనంగతిని ప్రమాణములతో తెలియచేసినయెడల నా పొరపాటు ఉన్నయెడల దిద్దుకొనెయదను గనుక వారుగాని మరి యెవరయినా గాని ఇందుకు ముఖ్యముగ జవాబు పంపించ కోరెదను.

1. వేదోక్తాధికారము, బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ వైశ్యులకు కలదు.

2. కలియుగమునందు బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యులు, కలరు.

3. (1) ఆనరేబిల్ సుబ్రహ్మణ్యం అయ్యగువారు.

(2) ఆనరేబిల్ భాష్యం అయ్యగువారు.

(3) ఆనరేబిల్ శ్రీశ్రీశ్రీ విజయనగరం మహారాజావారి హెడ్ మానేజరు వారగు బ్రహ్మశ్రీ వి. వెంకటకోదండరావు పంతులుగారు, మొదలగువారు బ్రాహ్మణులు; (1) ఉదయపూరు మహారాజావారు, (2) విజయనగరం మహారాజావారు, (3) కల్లికోట రాజావారు, మొదలగువారు క్షత్రియులు; (1) గూటాలజమిందారు గారు, (2) మలకపల్లిజమిందారుగారు, (3) వేమరెడ్డిపాలేం జమిందారుగారు, మొదలగువారు వైశ్యులు.

మీరు చిరకాలము వేదోక్తకర్తలను ఆచరించుచున్నారు.

ఇందుకు ప్రమాణములు క్లప్తముగ చెల్పెద.

౧. శ్రీ ఆదిశంకరులవారి శ్రీముఖము.
౨. శ్రీ ఆదిరామానుజులవారి శ్రీముఖము.
౩. శ్రీ విద్యారణ్యస్వామిలవారి శ్రీముఖము.
౪. శ్రీ శృంగేరిస్వామిలవారి శ్రీముఖము.
౫. శ్రీ విరూపాక్షస్వామిలవారి శ్రీముఖము.
౬. శ్రీ పుష్పగిరిస్వామిలవారి శ్రీముఖము.
౭. శ్రీ జీయ్యంగారి శ్రీముఖము.
౮. శ్రీ శృంగగిరి శివగంగస్వామిలవారి శ్రీముఖము.
౯. మదరాసు హైకోర్టువారి తీర్పు.
౧౦. సబ్ కోర్టులోని రాజీనామా.

శ్రీముఖములు.

౧. శ్రీ ఆదిశంకరాచార్యులవారి శ్రీముఖము.

ఓ ఆర్యోత్తమలారా, శ్రీముఖమునగ యేమియో ఆలోచించుడు. యతీశ్వరులు, లోకోపకారార్థము వారి అనుగ్రహపూర్వకముగా తమ తాత్పర్యమును లిఖిత పూర్వకముగ తెలియజేయు ఆజ్ఞ. కలియుగమునందు వేదోక్తమతము నశించి, కర్తృభ్రష్టులై, ఉంచుండగ భగవంతుడు శంకరాచార్యులవారిద్వారా, శ్రీభగవద్గీతాది భాష్యములను వ్యాపింపజేసెను; శంకరాచార్యులవారు తమమతమును తెలియజేసినదియే శ్రీముఖము. భగవద్గీతయొక్క ౧౮-వ అధ్యాయము ౪౦-వ శ్లోకము. బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, విశా అనెడి శ్లోకమునకు రచించిన భాష్యము వేదాధికారమును సరించిన శ్రీముఖమైయున్నది.

అది యేదనగా :—

శ్రీముఖము.

బ్రాహ్మణాశ్చ, క్షత్రియాశ్చ, విశేశ్చ, బ్రాహ్మణ క్షత్రియవిశేః, తేషాం, బ్రాహ్మణ క్షత్రియవిశాం, శూద్రాణాంచ, శూద్రాణాం, అసమాసకరణం, ఏకజాతిత్వేనైవ, వేదాన్ అనధికారాత్.

దీని అర్థము.

ఈ శ్లోకమునందు, బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, విశాం అని ఏకసమాసమున్ను, శూద్రాణాం అని భిన్నపదమున్ను వాడుకచేయబడినవి. ఇందుకు కారణము వ్రాయుచు

శ్రీ శంకరాచార్యులవారు ఈయుగమునందు మనము ఆచరించుటకు ధర్మములు చెప్పి బూసుకొన్నవారై, బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యులకు వేదాధికారముకలదని, తెలియ జేసినారు. గనుక ఈ శ్రీముఖమువలన మేముచెప్పిన మొదటి అంశము రుజువు అయినది.

౨. శ్రీ రామానుజాచార్యులవారి శ్రీముఖము.

భగవద్గీతయొక్క ౧౭-వ అధ్యాయము, ౨౭-వ శ్లోకముయొక్క భాష్యము నందు వీరు ఆనతిచ్చిన శ్రీముఖము.

శ్రీముఖము.

“అతోవైదికానాం, త్రైవర్ణికానాం, యజ్ఞేతపసి, దానేచస్థితిః. కళ్యాణతయా సదిత్యుచ్యతే, కర్తృచ, తదర్థీయం, త్రైవర్ణికార్థీయం, యజ్ఞదానాదికం. సదిత్యేవ అభిధియ్యతే, తస్మాత్, వేద, వైదికాని కర్మాణి, బ్రాహ్మణశబ్దనిర్దిష్టాః, త్రైవర్ణికాః.”

ఇందువలన బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యులకు, యజ్ఞాది వైదికకర్తలు స్థిరపడుచున్నవి. ఈ యుగమునందు మతస్థాపకులయిన వీరియొక్కవాక్యము అంగీకరించని వారి విషయమై యేమిచేయవలసియుండునో మీరే ఆలోచించుడి.

౩. శ్రీ విద్యారణ్యస్వాములవారి శ్రీముఖము.

(విద్యారణ్యులవారెవరో చెప్పెద వినుడి.)

వీరు ప్రస్తుతమందు, మనము వాడుకొనుచున్నట్టిన్ని, కలియుగమునకు ముఖ్యమైనట్టిన్ని పరాశరస్మృతికి గొప్పభాష్యములు చేసినవారు.

వీరికి ఆశ్రమమునకు పూర్వము మాధవాచార్యులని పేరుండుటంబట్టి ఆ భాష్యమునకు మాధవీయమని పేరుకలిగినది. వీరు భుక్తమహారాజువద్ద దివానులున్న, శంకరపీఠస్థులున్న, సర్వవేదములకు భాష్యములుచేసినవారున్న అయిఉన్నారు. ఇట్టి వీరి వాక్యమునైనా మీరు మన్నించరా; కలియుగమునకు మనకర్తలు చేసుకొనుటకు గాను యేర్పడ్డ పరాశరస్మృతియొక్క భాష్యములో వీరు వ్రాసినవాక్యమనెడి శ్రీముఖము.

శ్రీముఖము.

“త్రైవర్ణికమాత్రాధికారాహిత్రుతిఃప్రసిద్ధా । ఓంకారస్తథావిధః సావిత్రింప్రణవం - యజుర్లక్ష్మీం స్త్రీశూద్రాణాంనేచ్ఛంతీతిశ్రుతేః”

దీని అర్థము.

బ్రాహ్మణ తృతీయ వైశ్యులకు, ఓంకారము, సావిత్రి, అధికారముకలదు.

4. శ్రీ శృంగగిరిస్వాములవారి శ్రీముఖము.

దీనిఅసలు మాకు దొరకలేదుగాని సర్వస్వాధ్యయనభలకు ఆధికమయిన, పీ, వి, కాన్సిల్ వారు చేసిన, సీమతీర్పులో ముఖ్య ఆచార్యులు; (చీఫ్ ప్రీస్తు) వారివలన శ్రీముఖ మివ్వబడినటుల వ్రాయబడియున్నది గనుక అసలు లేకపోయినప్పటికి యిటువంటి తీర్పులో వ్రాసియున్నప్పడెంతమాత్రము వివేకమున్నవారైనను ఒప్పుకొనక తప్పదు. అయితే నదరు తీర్పులో శృంగగిరివారు యిచ్చినట్లు వ్రాయబడియుండలేదుగాని ముఖ్యమయిన ఆచార్యులవారని (చీఫ్ అని) ఉదహరింపబడుటవల్లనున్న శృంగేరి పీఠము ఇతర శంకరాచార్యులవారి పీఠములకంటె ముఖ్యమని, వారేమి, శృంగేరివారేమి యితరులుయేమి వాడుకొనుటవల్లనున్న, వేదోక్తకర్త చేయించవలసినదని ఆజ్ఞాపించినటుల అందులో వ్రాసియుండడమున్ను, ఆ ప్రకారముగా ఆజ్ఞాపించు అధికారము శృంగేరివారిదని లోకప్రతీతి అయివుండుటంబట్టిన్ని (చీఫ్ ప్రీస్తు) అనగా శృంగేరి శంకరాచార్యులవారిని మేము వ్రాసినాము. అటుల కాదనిన్ని బ్రాహ్మణులకు ఆజ్ఞాపించెడి ముఖ్యపీఠము వేరే ఉన్నదనిన్ని చూపించేయడంబల సవరణచేయడమవుచున్నది.

అది యేదనగా.

“For the plaintiffs, certain documents were tendered, * * *
* * * A mandate from the chief priest to one Mamedy Venkia, setting forth and alleging the rights of the Vaisya, or third class, to the performance of the Upanayana according to the Vedas, and commanding the performance of that ceremony in accordance with the Vedas.”

శ్రీముఖము.

వాడులతరపున కొన్ని దస్తావేజులు దాఖలయినవి. వాటిలో నొకటి ముఖ్యాచార్యులవారు (శృంగగిరి శంకరాచార్యులవారు) మామిడి వెంకయ్యగారికి జారీచేయించిన శ్రీముఖము దానిలో ఉదహరింపబడిన అంశములు యేమనిన, తృతీయవర్ణములకు అనగ వైశ్యులకు వేదోక్తప్రకారము ఉపనయనము జరిగించుకొను హక్కుగలదు. వేదోక్తప్రకారము ఆకర్తను జరిగించవలసినదిగా మేము ఆజ్ఞాపిస్తున్నాము.

శ్రీముఖము.

367 పేజీలో ఈవిషయముయి ప్రథమకోటుకవారు అనగా జిల్లాకోటుకవారు ఇచ్చినతీర్పు 1818-సంవత్సరం జూన్ తే 20 ది అయివున్నట్లు వ్రాయబడియున్నది. అందువలన నీ శ్రీముఖము అంతకు పూర్వమే దాఖలుకాబడి యుండవలెను గనుక ఈ శ్రీముఖము బహు ప్రాచీనమైనదిగా మేమెంచుచున్నాము.

ఆతీర్పులోనుండెడి వాక్యములను వినవలెనని మీకు కుతూహలముండినయెడల దానిని తీర్పులో ఉదహరించినరీతిని ఇచట వ్రాయుచున్నాము.

“On the 27th of June 1818, the Court pronounced its decree, whereby it was declared that the people of the Comatie's caste might lawfully have the Soobha and Asoobha ceremonies performed in their houses, and in the language of the Vedas by Brahmins, and that whosoever should hereafter interrupt, or attempt to interrupt, the performance of any of those ceremonies, in the manner aforesaid, would be liable to be proceeded against, for resisting a decree of Court; and be directed each party to bear their own costs.”

దీనికి తాత్పర్యము.

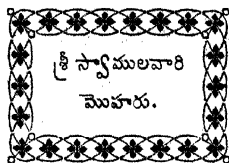
1818-సంవత్సరం జూన్ తే 27 దిని కోటుకవారు తీర్పుచెప్పినారు. ఆతీర్పులో వ్రాయబడిన అంశములు యేమనగా: కోమటివర్ణస్థులు వారి వారియొక్క శుభాశుభ కర్తవ్యములను వారి గృహములందు వేదమంత్రములతోటి బ్రాహ్మణులచేత శాస్త్రోక్తముగా జరిగించుకోవలసియున్నది. ఇంతటినుంచి వారు ఆ కర్తవ్యములను యధావిధిగా జరిగించుకొనడమందు ఎవరైన ఆటంకపెట్టినను ఆటంకపెట్టుటకు ప్రయత్నముచేసినను కోటుకవారి డిక్రీని తిరస్కరించినట్లు ఎంచబడి శిక్షకు అహుళుగుదురు. మరియు ఈ యుభయకక్షులవారు ఎవరిఖచుకలు వారే భరించుకోవలసినది.

ఈ దావాలో పాటీకలవేర్లు.

మామిడి లింగయ్య, చిట్టూరి వీరయ్య, } వాదులు.
సంబూరి వెంకటదాసు.

కాసుకొలను రామయ్య, కాసుకొలను నాగన్న, } ప్రతివాదులు.
కాజ కొండాపథానులు.

౫. శ్రీ విరూపాక్షస్వాములవారి శ్రీముఖము.

శ్రీముఖము.

“ శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య పదవాక్య ప్రమాణపారావార పారీణ
యమనియమాసన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహారధ్యానధారణ సమాధ్యస్తాంగయోగానుష్ఠాన
నిష్ఠాగరిష్ఠతపశ్చక్రవర్త్యనాద్యవిచ్ఛిన్న గురువరంపరాప్రాప్త పద్దశకనస్థాపనా
చార్య వ్యాఖ్యాన సింహాసనాధీశ్వర సకలవేదాధికారకాశక సాంఖ్యత్రయీప్రతి
పాలక నిగమాగమసారస్మాదయ వైదికమార్గప్రవర్తక శ్రీ ఋష్యశృంగపురపరాధీ
శ్వర తుంగభద్రాతీరనివాస శ్రీవిరూపాక్ష విద్యానగరాది మహారాజధానీ కర్ణాటక
సింహాసనాధీశ్వర సర్వతంత్ర స్వతంత్ర శ్రీమద్రాజాధిరాజ మహారాజ గురుభూమండ
లాచార్యత్వాద్యనర్హ సకలబిరుదావళీ విరాజమాన శ్రీమదభినవ నృసింహ శంకర
భారతీకరకమలసంజాత శ్రీవిద్యాశంకరపాదపద్మరాధక శ్రీమదభినవోద్దండ శంకర
భారతీగురుస్వామిభిరనుగృహీతా ధర్మశాస్త్రమీమాంసేయం.

వైశ్యానామిజ్యాధ్యయనాద్యధికారోవిషయః సవైశ్యానామస్తానవేతిసంశయః॥
శ్రు॥ అష్టవర్ణం బ్రాహ్మణముపనయితేత్యాదిశ్రుత్యా బ్రాహ్మణానాం, రాజా రాజ
సూయేనయజేతేత్యాదిశ్రుత్యా ఉపనయనంవినా రాజసూయయాగస్య కర్తవ్యశక్యత్యేన
క్షత్రియాశాంచోపనయనసంస్కారస్యచోదితత్యేన తాదృశసంస్కారవైశివాధ్యయన
హేతుత్యేన ఇజ్యాధ్యయనాద్యధికారః బ్రహ్మక్షత్రియయోరేవ స వైశ్యస్యేతి
పూర్వపక్షః॥

సిద్ధాంతస్తు: విప్రాధికారికోపనయ సూపయోగి వయోవిశేష క్షత్రియాధి
కారిక క్రతువిశేషోపక్రమోపసంహృతిమాత్ర నివృత్తోపన్యస్త శ్రుతివిహితోపనయ
నాపేక్షితాజినాది సంభారవిధాన ప్రవృత్తి పరిష్కృతస్య తదనిషిద్ధ వైశ్యాధికార
విధాయకాస్త్రస్య తద్దైకకంఠ్యవైవ వక్త్రముచితత్యేన తత్సాక్షితిహాస్యస్య శశవిషా
ణసోదరత్వాత్.

అపస్తంబనూతే॥ గభాఽష్టమేషు బ్రాహ్మణముపనయాత । గభాఽకాదశేషు
రాజస్యం । గభాఽద్వాదశేషు వైశ్యమితి వైశ్యానాముపనయనయోగ్యకాలవిధా
నాత్ ॥ మనుస్మృతౌ ॥ గభాఽష్టమేద్దేకుర్వీత బ్రాహ్మణస్యోపనాయనం । గభాఽదే

కాదశేరాజ్ఞోగభాఁతు ద్వాదశేవిశిష్ఠి నిత్యకాలస్య ॥ బ్రహ్మవర్చసకామస్య కార్యం
విప్రస్యపశ్యమే । రాజ్ఞోబలార్థినష్టే వైశ్యస్యేహార్థిసౌభ్రమ ఇతి కామ్యకాలస్య ॥
ఆషాఢశాద్బ్రాహ్మణస్య సావిత్రినాతివర్తతే । ఆద్యవినోకాత్ క్షుత్రబంధోరాచతుర్వింశ
తేర్విశ ఇతి నైమిత్తికకాలస్యచ ॥ అతః ఊర్ధ్వంత్రయోష్యేతే యథాకాలమసం
స్కృతాః । సావిత్రిపతితావ్రాత్యభవంత్యర్చవిగహీతాః ఇత్యుపనయనాకరణే
ప్రత్యవాయస్య । నైతైరపూతైర్విధిపదాపద్యపిహికహీచిత్ । బ్రాహ్మణోయానాంశ్చ
సంబంధానాచరద్బ్రాహ్మణస్సహ । ఇత్యాదినా ఉపనయనాకరణే కన్యాదానాది సంబం
ధనిషేధస్యచ । కార్షకారవబాస్తాని చర్షణీబ్రహ్మచారిణః । వసీరన్నానుపూర్వైః శాణ
క్షౌమావికానిచేతి వర్ణవిశేషేణ చర్షవిశేషస్య వస్త్రవిశేషస్యచ । మాంజీత్రిపుత్యమా
శ్లాఘాకార్యంవిప్రస్యమెఖలా । క్షుత్రీయస్యతుమార్ద్యబ్యా వైశ్యస్యశణితాంతపీతి వైశ్య
వర్ణత్యైవ మెఖలావిశేషస్య । కార్వాసముపవీతంస్యాద్విప్రస్కోర్ధ్వపృథంత్రీపుత్ । శణ
సూత్రమయంరాజ్ఞో వైశ్యస్యావికసాత్రికమితి వర్ణవిశేషణోపవీతవిశేషస్య । బ్రాహ్మ
ణోదైర్ఘపాలాశౌక్షుత్రియోపటఖాదికా । ప్రేష్పలాయంబరావైశ్యో దండాసహాన్తి
ధన్తత ఇతి వర్ణవిశేష ధర్మత్యైవ దండవిశేషస్యచ । కేశాంతికో బ్రాహ్మణస్య దండఃకార్యః
ప్రమాణతః । లలాటసమ్మితోరాజస్యాత్తునాసాంతికోవిశ ఇతి తృతీయవర్ణత్యైవ మాన
ధేదస్యచవిధానాత్ వైశ్యానాం కంతత ఏవోపనయనస్య విహితత్వాత్ ॥

యాజ్ఞసల్కన్యస్తౌ ॥ బ్రహ్మక్షుత్రియ విటాచద్రావర్ణాస్తావద్భ్రాహ్మణ్యోద్విజాః ।
నిషేకాద్యాశ్చకానాంతాస్తేహంవైమన్త్యతీక్రియా ఇతి వైశ్యానాం ద్విజత్యై ప్రతిపాద
నద్యరా । గర్భాధానాది ప్రేత్యమెధికాంతానాం షాడశకర్తృణాం వైదికమన్త్యైరప
కర్తవ్యత్వవిధానాత్ ॥ అగ్నికార్యం తతఃకుర్యాత్సంధ్యయోరభయోరపి । తతోభివా
గయైర్వృధాససావహమితిబ్రువన్మితి బ్రాహ్మణబ్రహ్మచారిణామివ వైశ్యబ్రహ్మచారి
శామపి సంధ్యాద్వయేప్యగ్నికార్యవిధానాత్ ॥ ఆదిమధ్యావసానెషు భవచ్ఛబ్దోపల
క్షితా । బ్రాహ్మణక్షుత్రియవిశాం భైక్షుచర్యాయథాక్రమమితి బ్రాహ్మణక్షుత్రియవటోపరివ
వైశ్యవటోరపి శబ్దసంధానవినిమయేన్మ భైక్షుచరణస్య నియమితత్వాత్ ॥ ప్రతివేదం
బ్రహ్మచర్యం ద్వాదశాబ్దాని పశ్యవా । గ్రహణాంతకమిత్యేక కేశాంతత్యైవ షాడశ
ఇతి వైశ్యవటోరపి వెదవేదే ద్వాదశాబ్దకాలనియమేన బ్రాహ్మణానామివ బ్రహ్మచర్య
కథనాత్ । మాతుర్వదగ్రహాయస్తే ద్వితీయంమాంజీబంధనాత్ । బ్రాహ్మణ క్షుత్రియ
విశస్తస్సాదేతేర్విజాస్తస్మౌత ఇతి వైశ్యానామపి మాతృగర్భానిస్సరణ మాంజీబంధ
నాత్తేకోపాధిద్యయప్రయుక్త జన్మద్వయమమాద్య ద్విజతోపన్యాసముఖేనాన్యధ్య
యనాదః కథితత్వాత్ । యజ్ఞానాంతపసాంచైవ శుభానాంచైవకర్తృణాం । వేదవేద
ద్విజాతీనాం నిశ్రేయసకరఃపర ఇతి జన్మద్వయయంత వైశ్యానామపి వేదాధ్యయన

వైశ్యవ సర్వకర్త సార్థక్యకథనద్వారా మోక్షోపయోగిల్లోపపాదనాశ్చ । ఉపనయనే తద్వారా వేదాధ్యయనే ఇజ్యాయాంచ వైశ్యానామధికారస్సకల స్తుతివిహితత్వేనా త్తత ఏవేతి.

ప్రయోజనంతు “మంగళాచారయుక్తానాం నిత్యంచప్రయతాత్తనాం । జపతాం జుహ్వతాంచైవ వినిపాతోనవిద్యతే । అనెన జపహోమాదిభిర్లాకికవైదికోష్ఠదవా భావః ॥ వేదమేవాభ్యసెన్నిత్యం యథాకాలమతంద్రితః । తంహ్యస్యాహుఃపరంధర్మ ముపధర్తోన్యఉచ్యతే । అనేన వేదాభ్యాసఏవోత్కృష్టధర్మః ॥ వేదాభ్యాసెనసతతం శౌచేనతపసైవచ । అద్రోహాజైవభూతానాం జాతిం స్మరతిపార్వకీం । అనెనపూర్వ జన్మజ్ఞానం ॥ పార్వకీంసంస్మరన్ జాతిం బ్రహ్మైవాభ్యసతేపునః । బ్రహ్మభ్యాసేనచాజ స్రమనంతంసుఖమశ్నుతే ॥ అనేన పూర్వజన్మజ్ఞానద్వారా వైరాగ్యాదిలాభేన శ్రవణ మననాదిలబ్ధ బ్రహ్మసాక్షాత్కారరూప మోక్షశ్చసంభవతీతి సర్వమవదాతం । అస్మిన్ను రతఖండే స్మృత్యుక్తోపనయనాధ్యయనాది యోగాగ్యాః బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్యసంజ్ఞాఃత్ర యోద్విజాతివర్ణాః విద్యంతే ॥ శ్రీకాకుళంగ్రామవాసీ పాలూరి శంకరనారాయణశ్రేష్ఠీ ఉదాహృతవర్ణానాంమధ్యే తృతీయవర్ణప్రసూత్రః ॥

సతు అత్రత్యబ్రాహ్మణైః క్షత్రియైశ్చస్మృత్యుక్త తృతీయవర్ణజ ఇతివ్యవస్థాయతే ॥ తద్వర్ణోత్కృష్టస్మృతీయవర్ణోన్సిన్దశైవాస్తి ॥ అతః అత్రత్య సకలశిష్ట వ్యవహారేణ తృతీయవర్ణత్వేన వ్యవహృతత్వాదయముపనయనాధ్యయనాధికారయోగ్యత్వేన కాస్తాక్రద్విజవర్ణాంతర్గత వైశ్యవర్ణోత్పన్న ఇతి వివేచయామః ॥

విరోధివర్ణైః వైశాఖైశ్చ కుక్కుటైశ్చ భృగోర్దిశైః ।

తృతీయాయాం నిర్జితేయం విశాఖపురిపత్రికా ॥

కొందరి శ్రీముఖమును సదరు స్వామలవారే రద్దుచేసుకున్నారని అనుచున్నా రుగాని శంకరశీతములును, బ్రాహ్మణగురువులును, సత్యపరిపాలకులును, అయిన వీరే “అస్మిన్నురతఖండే స్మృత్యుక్తోపనయన అధ్యయనాదియోగాగ్యాః బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్య సంజ్ఞాః త్రయోద్విజాతివర్ణాః విద్యంతే” అని వర్తమానకాల ధాతువును ప్రయోగించిన వాక్యమునకు విరుద్ధముగా స్వవచనఘాతకపరులవుదురనెడి వాక్యము నితరులు వాడు కచేసినను అన్నదాదులమట్టివాక్యమును అనకూడదు. వినకూడదు. ఒకవేళ వారట్టి పారబాటుచేసినేని పక్షపాతములేక గురువులనైనా దండించు అధికారముగల హొ కోటుకవారు న్యాయమివ్వరా.

౬. శ్రీ పుష్పగిరివారి శ్రీముఖము.

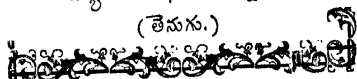
శ్రీ విద్యాశంకరులు.

సంఖ్య. ౫౦౦.

శ్రీ
శ్రీ పుష్పగిరి సంస్థానం
విద్యావృద్ధిభారతి స్వామినః
విద్యాశంకర భారతి స్వామినః.
(నాగరము.)

చంద్రమాసశుక్లరసావతి

శ్రీ
శ్రీ పుష్పగిరి సంస్థానం
విద్యావృద్ధిభారతి స్వామినః
విద్యాశంకర భారతి స్వామినః.
(తెనుగు.)

శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యనర్య పదవాక్యప్రమాణ పారావారపారీణ
యమనియమాననపాణాయామ ప్రత్యాహరధ్యానధారణ సమాధ్యష్టాంగయోగాను
ష్ఠాననిష్ఠాగరిష్ఠతపశ్చక్రవర్త్యనాద్యవిచ్ఛిన్నగురుపరంపరాప్రాప్తసాంప్రదాయక షణ్మత
స్థాపనాచార్య వ్యాఖ్యానసింహాసనాధీశ్వర సకలవేదార్థప్రకాశక సాంఖ్యత్రయీ
ప్రతిపాలక సకలనిగమాగమసారహృదయ వైదికమార్గప్రవర్తక సర్వతంత్రస్వతంత్రాది
రాజధానివిద్యానగరమహారాజధాని కర్ణాటకసింహాసనప్రతిష్ఠాపనాచార్య శ్రీమద్రాజా
ధిరాజ మహారాజ గురుభూమండలాచార్య తుంగభద్రాతీరవాస ఋష్యశృంగగిరిపుర
వరాధీశ్వర శ్రీశృంగగిరి శ్రీవిరూపాక్ష శ్రీపుష్పగిరి పినాకీనీతీరవాస శ్రీశైల శ్రీ అలం
కర్యాది సమస్తపీఠాధీశ్వర శ్రీమదభినవోద్దండ విద్యావృద్ధిభారతిగురుపదపద్మారా
ధిక శ్రీమదభినవోద్దండ విద్యాశంకరభారతీకరకమలసంజాతశ్రమదభినవోద్దండ విద్యా
వృద్ధిభారతిస్వాములవారు శ్రీమద్రమారమణచరణ చరణారవిందామందనివ్యందమ
రందబిందు నందోహనిరంతరాస్వాదనతుందిలందిందిరాయమానమానసులయిన శ్రీకృష్ణవ
ర్యసోదయాలంకృతులయిన అస్తదత్యంతప్రియశిష్యులయిన జగ్గయ్య పేట రాజశ్రీ అశే
షనూట ఇబ్బంద్రు నగరంచారగు వైశ్యబృందములకు ఇత్యాధికోఖండైశ్వ
ర్యాభివృద్ధికొరకు వ్రాయించి పంపించిన నారాయణస్తరణపత్రికా. తదనంతరం
మేమున్నా ఏతద్వాషిక చాతుర్మాస్య దీక్షాసంకల్పమునకు గుడివాడ తాలూకా
గురజగ్రామం అశేషబ్రాహ్మణ సభవారియొక్క, కమ్మవారియొక్క ప్రార్థనాతిశయము
చేత విజయంచేసి శ్రీవారి పృజాసంజనితానందాభినిమగ్నస్వాస్త్యలమయి యున్నారము.
తెలియవలెను. ఏతశ్చరంన్నవరాత్రదేవి మహోత్సవములు యిచ్చటనే పరివృత్తికా

గలదని తలంచి నారము. తదీయోత్సవమునకు యుష్మన్నివాసగ్రామమునకు విజయం చేయవలసినదిగా భవదీయులకు సంకల్పము కల్గియున్న పక్షముకు అచ్చటికి విజయం చేయవలయుననిన్ని ఇచ్చయించి ఇత్యాద్యర్థములు మీకు తెలియగలండులకున్నా అనంతకల్యాణ పరంపరాభివృద్ధికొరకున్నా పత్రికాఫలమంత్రాక్షతవ్యాసాక్షతలు నన్నిధిశిష్యులదావారా ప్రేషితులయినవి. సుసమయస్వీకారధురంధరులు తామును ఇందునిమిత్తం ముఖ్య శిష్యులకు పత్రికాదావారా విశేషం వ్రాయించవలసినది యేమియున్నది. ఇతినారాయణస్తరణపత్రికా. జయసంపత్సర శ్రావణ శు॥ 3 లు.

ఈ శ్రీముఖమువలన నూటయిబ్బంద్రునగరంవారనెడు కోమటులు వైశ్యురై అని స్థిరపడుచున్నది.

2. శ్రీ జియ్యంగారి శ్రీముఖము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః ॥

మంగళాశాసనపూర్వకం ప్రెషితేయం శ్రీముఖపత్రికా.

శ్రీమత్కంచీపురీవిరాజమానాచార్య పదవీతాధిష్ఠితమహితమ తాధీశ్వరైః శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యైః శ్రీమద్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయవేదాస్తప్రవర్తక శాంతశేషమదమాద్యనస్తక ల్యాణగుణపరిపూర్ణైః శ్రీవాదికేశరి శ్రీమత్సమ్యజామాతృముని వరైః శ్రౌతస్తార్తకర్తృనిష్ఠాగరిష్ఠానాం సకలాత్మగుణసంపన్నానాం భగ వద్భాగవతాచార్యకైంకర్యాసక్తానాం వేదవేదార్థప్రవీణానాం వైశ్య వంశపారావారసుధాకరాణాం కౌత్ససగోత్రోత్పన్నానాం ఆత్మకూరి లక్ష్మీనృసింహదీక్షితానాం.

ఇదానీం అత్ర సద్గొంధకాలక్షేపాదిభిస్సమం భగవతో దేవదేవస్య శ్రీమతో వరద
రాజస్య నిత్యోత్సవాదయోభివర్ధనై తత్రత్య భావత్కపుత్రపౌత్రాదిభిస్సహ కుశలోద
స్తపత్రికాప్రపణీయా.

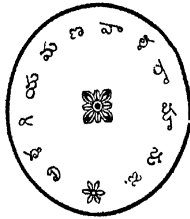
మేము శ్రీ తిరునారాయణపురము అహోబిలము సేవించి యీదివసంబున
బందరు బచ్చపేటయందు తట్టయివారిరామానుజకూటమునకు వేంచేసి పెరుమాళ్
తిరువారాధనకాలక్షేపములు జరిగించుచున్నారముగావున మీరందరు సబాంధవులతో
పెరుమాళ్లను సేవించిపోవలయును.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

ఇత్యనేకవేదోక్త మంగళాశాసనములు.

జయసంవత్సర శ్వేపశుద్ధ త్రయోదశి స్థిరవారం.

శ్రీ, కంచి, వాదికేసరి, అశగియమణవాళ రామానుజ అయ్యంగారు.

ఈ శ్రీముఖము ఒక్కమాపేరనే పుట్టినప్పటికి వీటివలన వైశ్యులకు శ్రోతస్థారా
ధికారము కలదని స్థిరపడుచున్నది.

౮. శ్రీ శృంగగిరి శివగంగస్వాములవారి శ్రీముఖము.

నెం || ౧౧౭౯.

15-10-94.

శ్రీమత్పరమహంసపరివ్రాజకాచార్యవర్యత్యాది సమస్తబిరు
దాంకిత శ్రీ శృంగేరి శ్రీ శివగంగా శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యాభినవ
సచ్చిదానంద భారతీస్వాములవారు.

బృందావనపురనివాసులును శ్రీకాకుళం డిస్ట్రిక్టు మునసబువారున్నా వైశ్య కులబోధ్యులున్నా అగు ఆత్మకూరి లక్ష్మీనృసింహదీక్షితులుగారికి వ్రాయించిన నిరూప మేమనగా.

ఈ ౧౮౯౮ సం॥ ఆగష్టునెల ౨౮ తేది సాయంత్రము శ్రీ చంద్రమూలీశ్వర నన్నిధానమందు మా సమక్షమున మీరు భగవద్గీతానిగూఢార్థోపన్యాసమును కేవల జ్ఞాఘ్రిముగా చేసినందుకు, మీ ప్రతిభకు మేము చాలా సంతోషాంతరంగులమైతిమి. మీయొక్క ప్రయత్నము కేవలము లోకోపకారమయియున్నది గనుక లోకములో నుండు వైశ్యులందరును తమకుగల వేదోక్తబాధ్యత ననుసరించి కాస్త్రవిదిత కర్తలనాచరించి శ్రేయోభివృద్ధిని పొందవలయునని శ్రీ చంద్రమూలీశ్వరుని ప్రార్థిస్తు న్నాము.

౧౮౯౮ సం॥

ఆక్టోబరునెల ౧౮ తేది
శ్రీ సంస్థానం నవారీ మకాం.
మదరాసు.

శ్రీ. సు. బ్ర.

ఈ స్వాములవారికి మనదేశమునందు అధికారము లేకపోయినను వీరు గొప్ప పండితులును జ్ఞానులును అయి వుండుటయే గాక శ్రీ శృంగగిరి స్వాములవారివద్ద భాష్యశాంతిహూడా చేసియున్నారు. ఈ పత్రిక యీ జయనంవత్సరములోనే పుట్టి యున్నది. అవిచ్ఛిన్నముగ వైశ్యులకు వేదోక్తము జరుగుతున్నటుల ౮౦ సంవత్సరము లకు పూర్వము, శృంగేరివారు ఇచ్చిన పత్రికవలన ప్రస్తుతమందు వీరు యిచ్చిన పత్రికవలన సిరపడుచున్నది.

F. మద్రాసు హైకోర్టువారి తీర్పు.

మద్రాసు తీర్పు వాలం 13 పేజీ 215. 1899 సంవత్సరం ॥

డిశంబరునెల 12 తేది.

జడ్జిలపేర్లు.

ప్రథమజడ్జి కాలెన్సుధోరగారు.

మత్తుసామి ఆయ్యగారు :—వీరు వైదికబ్రాహ్మణులు.

మూవత్తుతీర్పు వ్రాయుట ఇచ్చట ప్రయోజనములేదు. ప్రస్తుతపు అంశముకు జరూరు ఎంతో అంతే వ్రాయుచున్నారము.

ఇందులోని పాటీకలు.

రంగనాయకమ్మ, ఎదిరి ఆళ్వారుశెట్టి.

..అయావర్జస్థుల ఆచారప్రకారము జాతాశౌచ మృతాశౌచములు ప్రారంభమువు తవిగాని ఆవిషయముయి ప్రసంగించుట ఆవశ్యకములేదు. ఎందువల్లననగా చంచయ్య

అనే అతను వర్ణమువల్ల వైశ్యుడు. ద్వైజాతులయినటువంటి శివ వర్ణముతో చేసిన వాడయినప్పటికిని దత్తహోమము జరుగబడనట్లు ఒప్పుకొనబడుచున్నది. శిలగమ్మ, ఎదిరి రామానుజాచార్యులు. కేసులో బ్రాహ్మణులలో నహితము దత్తహోమము జరూరులేదని తీర్పుచేసియున్నప్పటికి గోవిందయ్యరు ఎదిరి దొరసామి కేసులో ఫుల్ బెంచి. అందరుజడ్జీలు ఆ తీర్పును రద్దుచేసి మైమాడువర్ణములవారిలోను దత్త హోమము దత్తతకు ఆవశ్యకమనిన్ని ఏకగోత్రమయినయడల హోమము జరూరులేద నిన్ని తీర్పుచెప్పబడినది. ఇంతేకాకుండా యాసిద్ధాంతము మహాశోయషానిధుగోఫ్ ఎదిరి శ్రీమతి కృష్ణనుందరదాసి, కేసులో సీమతీర్పులోకూడా ఉదహరింపబడియు న్నది. సీమ జడ్జీలు చెప్పినదేమనగా, శూద్రులలోమాత్రము ఇష్టము పుచ్చుకోవడము తప్ప ఇతరకర్తలు జరూరులేదనిన్ని యితరవిషయములలో హిందూశాస్త్రాచారము ఎటులవున్నదో అటులనే జరుగుతూవుండవలసినదనిన్ని ద్వైజాతివర్ణములలో కేవలము ఇచ్చి పుచ్చుకోవడముద్వారా దత్తత స్థిరపడదనిన్ని, ఎందువల్లననగా కొన్నికర్తలు ముఖ్యముగా దత్తహోమము వారిలో ఆవశ్యకము గనుక." ఇందువలన చంచయ్య మొదలగువారు వైశ్యులే అనిన్ని వారు ద్వైజాతులనిన్ని వారికి దత్తహోమము జరగ వలసినదనిన్ని శూద్రులకుమాత్రమే దత్తహోమము జరూరులేదనిన్ని యేర్పడుచున్నది. అయితే దత్తహోమము వేదమంత్రములతోకాకుండా పురాణమంత్రములతో చేయు చడమానని కుత్సాకులు వాదించవచ్చును. అట్టివాదమును శాస్త్రము బాగాతెలి సినవారు చేయరనుటకు నీ హైకోర్టువారే తీర్పుచేసియున్నారు.

శూద్రులలో దత్తహోమము ఆవశ్యకము లేకపోవడమునకున్నా బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యులకుమాత్రము దత్తహోమము ఆవశ్యకమనుటకు కారణమాలోచించినారా ! ఆకారణము ఆలోచించినయడల మీకు నిట్టి సందేహానివృత్తి కలుగును. మదరాసు హైకోర్టుతీర్పులో చెప్పినవాక్యమును వినుడి.

“శూద్రులు దత్తహోమమును చేయుటకు అహుకాల్పకారు. ఎందువల్లననగా వేదమంత్రముల నుచ్చరించుటకు వారికి అహుతలేదు.”

EXTRACTS.

Pollution consequent on birth or death arises according to the usage of the caste to which the parties belong at the moment of birth or death. It is, however, unnecessary to dwell further on this point, as datta homam was admittedly not performed, though Chenchayya was a Vaisya by caste and belonged to the third of the regenerate classes. Though datta homam was declared not to be indispensable even among Brahmins in the case of Singamma v. Ramanuja Charlu (1), yet it was held in Govindayyar v. Dorasami (2) by the Full Bench that it might be necessary to a cere-

monial adoption, that adoption among the three higher classes was ceremonial, and that unless the adoption was from the same Gotram, an inquiry as to Hindu usage in this presidency would be material. This view was confirmed by the observations of the Privy Council in *Mahashaya Shosinath Ghose and Sreemati Krishna Soondari Dasi* (3). Their Lordships say in that case that "All that has been decided is that amongst Sudras no ceremonies are necessary in addition to the giving and taking of the child in adoption. The mode of giving and taking a child in adoption continues to stand on Hindu law and usage, and it is perfectly clear that amongst the twice-born classes, there could be no such adoption by deed, because certain religious ceremonies, the datta homam in particular, are in their case requisite." (Page 219, Vol. XIII.)

11-వ వాల్మీకి 6 పేజీలో ఫుల్ బెంచీ తీర్పు, అనగా పూర్ణమయిన జడ్జీలు చెప్పిన తీర్పు ప్రకారం వైశ్యులలో దత్తహోమము జరిగించుటకు వేదమంత్రము లావశ్యకమయినవిగనుక,

ఓబ్రాహ్మణోత్తములారా, మేము సీమతీర్పును మద్రాస్ హైకోర్టు తీర్పును అంగీకరించి శ్రీస్వాములవారి యాజ్ఞాప్రకారం వేదమంత్రముల నుచ్చరించవలయునా, లేక మీలో కొందరి పయినంగతులు తెలియక వాదించుచున్న రీతిని పురాణోక్తము చేసుకొనవలయునా, అనుసంగతిని మీరు నెమ్మదిగా కూర్చునప్పుడు నిష్పక్షపాతముగా నాలోచించి వ్రాయించిన చాలాసంతోషించుచున్నాము.

సదరు తీర్పు.

THE INDIAN LAW REPORTS.

Madras Series.

VOL. XI., PAGE 6.

Judgment:—"The question which is referred to the Full Bench in this second appeal is whether datta homam is an imperative part of a valid adoption in Southern India. That ceremonial adoption is not indispensable among Sudras may now be taken to be concluded by authority. So it was held by the Privy Council in 1879 in regard to Bengal, in *Indromoni Chowdhurani v. Behari Lal Mullick* (1) and by the late Supreme Court of Madras in the case of *Veeraperumall Pillay v. Narrain Pillay* (2), *Singamma v. Ramanuja Charlu* (3), decided by the High Court of Madras in 1868, is also an authority, and in *Chandramala v. Muktamala* (4),

the only doubt appeared to be if it was correct law in regard to the three higher classes only. In support of the course of decisions, there is also the fact that Sudras are incompetent to recite Vedic texts, and that such texts are prescribed for the performance of datta homam."

౧౦. సబుక్రీటు రాజీనామా.

Atmoory Lakshminarasimha Dikshitulu } Plaintiff.
Garu, B.A. and B.L.

Rai Bahadur Valluri Jagannadha Rao } Defendant.
Pantulu Garu.

M. P. 100 of 1893.

In the Honorable Subordinate Court, Vizagapatam, petition presented under Sec. 375, C. P. C., by plaintiff and defendant in O. S. No. 43 of 1892, on the file of the Subordinate Court of Vizagapatam.

Defendant begs to submit that in his judgment in C. C. No. 8 of 1892 on the file of the Deputy Magistrate of Vizianagaram, he has nowhere stated that the Aryan Vysya community has become absolutely extinct. He does not wish to contest the plaintiff's allegations in the plaint that the plaintiff is an Arya Vysya, and that the plaintiff, his family and his ancestors and some other Vysya families also have been observing Vedic rites.

2. Plaintiff begs to add that he is satisfied with the above assurance of the defendant, and he gives up his other claims against defendant.

3. Both parties request the Court to pass a decree in the above terms.

4. Both parties have agreed to bear their own costs as advised by their friends.

(Signed) A. L. NARASIMHAM,

Plaintiff, Rajahmundry.

3-4-93. („) V. JAGANNATHA ROW,

Defendant, Rajahmundry.

(Signed) F. E. SICE,

Pleader for Plaintiff.

(„) H. RAMSBOTHAM,

Pleader for Plaintiff.

(„) A. SURYANARAYANA RAO, *Pleader for Defendant.*

15-4-93.

రాజీనామా తెనుగు తజ్జుమా.

వాదిగారు, ఆత్మారి లక్ష్మీనృసింహ దీక్షితులుగారు B.A. B.L.

ప్రతివాదిగారు, వల్లూరి జగన్నాథరావుపంతులుగారు రాయబహద్దూరు.

M. P. 100 of 1893.

ఆనరెబిల్ సబార్డినేటుకోర్టులో

విశాఖపట్నం సబార్డినేటుకోర్టు ఫైల్ O.S. 43 నెంబరున వాదిగారివల్లనున్న ప్రతివాదిగారివల్లనున్న సివిల్ ప్రొసిడ్యూరుకోడు శె 375 ను ప్రకారము దాఖలు కాబడిన పిటిషను.

ప్రతివాదిగారు మనివిచేసేదేమనగా, విజయనగరం డిప్యూటీ మేజిస్ట్రేటుకోర్టు ఫైల్ 1892 సం॥రం 8 నెంబరు క్యాలండరు కేసులో మేము యిచ్చిన తీర్పులో ఆర్డర్లైత్యులు యావంతం సంపూర్తిగా నశించినారని చెప్పలేదు. ఇంకేగాకుండా వాదిగారు ప్లయింటులో వ్రాసిన అంశములు అనగా వాదిగారు ఆర్డర్లైత్యులు అనిన్ని వారున్న వారికుంటుంబస్సులున్న వారిపూర్వీకులున్న మరికొందరు వైత్యులున్న కూడా వేదోక్తకర్తలను చేయుచున్నారనే విషయమును గురించి ప్రతివాదిగారి ఆక్షేపణలేదు.

2. వాదిగారు మనివిచేసేదేమనగా, ప్రతివాదిగారు పైనిచెప్పిన నిశ్చయవాక్యముతో తృప్తిపొందినాము గనుక ప్రతివాదిగారి విషయమై యితర పరిహారమును మేము మానుకొన్నాము.

3. పైచెప్పిన షరతులప్రకారం డిక్రీచేయవలసినదిగా ఉభయపార్టీలము కోరుచున్నాము.

4. స్నేహితులుచెప్పిన సలహాప్రకారము యవరభర్తులు వారమే భరించుటకు ఒప్పుకొనుచున్నాము.

వాదిగారు ఏ. ఎల్. నరసింహం

అని వున్నది.

రాజమహేంద్రవరము.

ప్రతివాదిగారు వి. జగన్నాథరావు

అని వున్నది.

రాజమహేంద్రవరము.

ఎఫ్. ఇ. కెసి } అనివున్నది. } వాదిగారి ప్లేడరుగాడ్లు.
హెచ్చి. రామ్మబాతమ్ }

ఎ. సూర్యనారాయణరావు అనివున్నది. ప్రతివాదిగారి ప్లేడరుగాడు.

ప్రస్తుతము 2 క్లాసు డిప్యూటీ కలెక్టరు పనిలోవున్నటువంటిన్ని రాయబహదూరు అనుకితాబును పొందినటువంటిన్ని బ్రహ్మసూత్రములకు అర్థమును బ్రకటించుచున్నట్టిన్ని చాలా పాండిత్యము కలిగినటువంటిన్ని మహారాజశ్రీ, వల్లూరు జగన్నాథరావు పంతులుగారు మీలో కొందరివలెనే ప్రథమమందు పొరబాటుపడినప్పటికిన్ని వారు పరిజ్ఞాతులగుటచేత శాస్త్రములను బాగా పరిశీలించేసి ఆచారమును బాగా కనుక్కుని మేము అనాదిసిద్ధముగ వేదోక్తకర్తల నాచరించుచున్నారని స్పష్టముగా పట్టుకొని కోటులో ఒప్పుకొనియుండగా మీకు నిక సంశయమేల, గనుక ఈదశ పత్రికలను మీరు బాగాచూచి ఇంతటినుంచియైనను బేజరూరు ఆక్షేపణలను మాని వేసి శాస్త్రసమ్మతముగ కర్తలను జరుపుతూ వేదమతమును లోకమందు స్థాపించవలెనని కోరుచున్నాము.

కొందరికి మరియొక సంశయముకలదు. వైశ్యులకు వేదాధికారముకలదుగాని పద్మపురాణమందు చెప్పబడిన శాపమువలన వీరికి అట్టి అహం తపోయినదని కొందరు చెప్పెదరు. అయితే యీశాపము కల్పనకు కర్త అయిన దుర్బాక వెంకటాచలశాస్త్రుల వారు అది కేవలము అబద్ధమనిన్ని తాను పొరబాటుచేసినాననిన్ని అట్టిశాపము పద్మపురాణములో లేదనిన్ని శాపకల్పకుడే ఒప్పుకొనుచుండగా మీకు సందియమేల; ఆ పురాణము నాగరిముతో బొంబాయిలోనూ, తెనుగున చెన్నపట్నములోనూ, అచ్చుపడియున్నది. వాటిని తెప్పించుకొని మీరు చూడవచ్చును.

మరికొందరు “కలవాద్యంతయోస్థితిః” అని ఒకవాక్యమున్నదనిన్ని ఇందుకు అనేకులు అనేక విపరీతార్థములను చెప్పి మనుష్యులను భ్రమింపజేయుచున్నారు. అది సరికాదు. ఏవాక్యముయొక్క అర్థమును న్యాయముగ తెలుసుకొనవలయునని ఉద్దేశమున్నయెడల ఆవాక్యము ఏగ్రంథమునందు ఏ సంబంధమందు చెప్పబడినది తెలుసుకొననిది యధార్థజ్ఞానము తెలియనేరదు. ఈ వాక్యము మేము చూచినంతవరకు విన్నంతవరకు సేగ్రంథమునందులేదు. ఏగ్రంథములోనైనా మహామభావులు చూపించినయెడల అప్పుడు దానికి సరియైన అర్థము కనుగొనవచ్చును. ఈ వాక్యమునకు చెప్పెడి విపరీతార్థమును వినవలెననెడి కుతూహలమున్నయెడల చెప్పెద వినుడి.

“ఆద్యంతయోస్థితిః” ఇందుకు పదచ్ఛేదము. ‘ఆద్యంతయో’ | ‘స్థితిః’ |

అర్థము. ఆదియొక్క అంతముయొక్కస్థితి—సాధారణముగా నాలుగువర్ణములని వాడుకలోనున్న 5 వర్ణములు వేదప్రసిద్ధి అయ్యున్నవి.

“పశ్చిజనామనుహోత్రం జపద్వయం” అను ఇత్యాది అనేక వేదవాక్యములు కలవు. ఇందుకు యాస్క మహాముని చెప్పిన నిరుక్తమందు వ్రాసినదేమనగా,

“చత్వారో వర్ణానిషాదః పశ్చిమ ఇత్యోపమన్యవోనిషాదః (నిరుక్తం) ౨ వాల్యం! పుట ౨౭౦॥

దీని అర్థము । ఔపమన్యవం మహామునియొక్క తాత్పర్య ప్రకారము నిషాదులతోకూడా మనుష్యులు 5 భాగములయినటుల కనుపించుచున్నది. భాష్యమందు “తత్రపంచజనా ఇతి ఏతస్యనిగమాభవంతి నిషాద పశ్చిమావర్ణాః॥” (పేజీ ౨౭౦.)

ఆదివర్ణమయిన బ్రాహ్మణులు పంచమవర్ణమయిన నిషాదులు అనగ అంత్యవర్ణము వారు. వీరిద్దరికి ఏకస్థితి కలుగుచున్నదనిన్ని, అనగా బ్రాహ్మణులు పశ్చిములనేవచ్చేస్తూ పంచములవలెనే నటించుదురని కొందరున్నూ, 4 వర్ణములుగా నెయ్యించి అంత్యవర్ణము వారనగా శూద్రులనిన్ని వారితో బ్రాహ్మణులు ఏకస్థితిగానుండురని కొందరున్నూ చెప్పదురు. పూర్వాపరసందర్భములు తెలియనిది ఇట్టి అర్థమును మనమంగీకరించ వచ్చునా; వివేకులు అందుకు ఒప్పుకొనెదరా; గనుక మనము ఈ అర్థమును ఈవాక్యమును వాక్యముయొక్క ప్రమాణము తెలిసేవరకు వాడుకొనకూడదు. అటులచేసేసేని పాతకము. మరికొందరు నిటువంటి విపరీతార్థమునే చెప్పదురు, అదియును మనకు భాష్యముకాదు.

“పంచజనానాం ఆద్యంతయోః” అని

ఆదియైన బ్రాహ్మణులయొక్కయు అంతమయిన పశ్చిములయొక్కయు స్థితి అనగా ఉనికిమాత్రమే కలదనిన్ని, ఈమధ్యవారయిన శ్మత్రీయవైశ్యశూద్రులు కలియుగమునందు లేరనిన్ని, మరికొందరాద్యంతములనగా “చతురవర్ణానాం ఆద్యంతయోః” అని బ్రాహ్మణ శూద్రులయొక్క స్థితికలదనిన్ని, మధ్యస్థులయిన శ్మత్రీయవైశ్యులులేరని మరికొందరున్నూ, “ద్విజానామాద్యంతయోః” అని యర్థముచెప్పి బ్రాహ్మణవైశ్యులుమాత్రమే కలరనిన్ని, శ్మత్రీయులు లేరనిన్ని, ఇటువంటి విపరీతార్థములను చెప్పచున్నారు. వీటిని మనమెంతమాత్రమంగీకరించకూడదు.

• మరికొందరు “నందాంతంబ్రాహ్మణకులం” అనిన్ని, మరికొందరు “నందాంతం శ్మత్రీయకులం” అనిన్ని, “నందాంతం వైశ్యకులం” అని మరికొందరున్నూ, నందునితో బ్రాహ్మణవంశము నశించినదని కొందరున్నూ, నందునితో వైశ్యవంశము నశించినదని కొందరున్నూ, నందునితో శ్మత్రీయవంశము నశించినదని కొందరున్నూ, వైషమ్య వాక్యములను ప్రయోగించి ఒకవర్ణమువారు మరియొకవర్ణమువారిని నిందించుచున్నారు. ఇందువలననే మనలో నైకమత్యము నశించి బహూ హీనస్థితిని బొందుచున్నాము. గనుక నింతటిసుంచియైనను ఏవర్ణమువారిలోనైన లోపములున్నయడల

వాటిని సవరణచేయుటకు బ్రయత్నముచేసి సర్వవృక్షములవారు వారి విహితములయిన కర్తలను విధిగా జరుపుకొనుచు నిహపరసౌఖ్యముల నొందవలయునని భగవంతుని ప్రాధికంచుచున్నాము.

తెలిసిగాని తెలియకగాని కర్తలోప మంత్రలోప క్రియాలోపములనుగాని వ్యత్యయములనుగాని జరిగించుచున్నయడల వాటిలోపపరిహారముకొను మంత్రత్రయమును బఠించుచున్నారముగదా. ఈ మంత్రములను బఠించుచు వాటియర్థమును గ్రహించుచు నిదివరకు జరిగిన వ్యత్యయలోపములకుగాను సర్వప్రాయశ్చిత్తమును చేసుకొని యథోక్తకర్తలయందు బ్రవర్తించుట యుచితముగాని నిదివరకు లోపముజరిగినది గనుక అట్టివాడెప్పటికీ పునీతుడు కావడమునకు వీలులేదను అపభ్రంశవాదమును విడుపుడు. పయినిచెప్పిన మంత్రత్రయము నిచట చెప్పచున్నాము.

అ॒న్వా॒తం॒యదా॒జ్ఞాతం॒యజ్ఞా॒న్యక్రి॒యతే॒ మిథు॑ । అ॒గ్నే తద॑స్య

కల్ప॑యత్వగ్ంహి॑వెత్థ॑యథాతథమ్ ॥

“పురుష॑సమ్మితో॒ యజ్ఞో॒యజ్ఞః పురు॑షసమ్మితః । అ॒గ్నే తద॑స్య

కల్ప॑యత్వగ్ంహి॑వెత్థ॑యథాతథమ్ ”

“యత్పా॑కత్రామనసాదీనదతూన॑ యజ్ఞా॒న్యమన్యతే॒మర్తా॑సః । అ

గ్నిష్ట॑ద్ధోతాక్రతువిద్విజానన్ । యజి॑ష్ఠోదైవాగ్ంబుతశో॒యజాతి॑” ॥ త్రై॥

బ్రా ॥ 3, 2, ౧౦.

ఈ మూడుమంత్రములకు వ్యాఖ్యానము.

“యజ్ఞస్య = విహితకర్తాః సంబంధికి యదంగం, అన్వాతం = కాన్యక్రమేణ అస్తాభిః అజ్ఞాతంసత్, యత్ = యద్యపి, అజ్ఞాతం = సమ్యక్ విజ్ఞాతంసత్, మిథు = మిథ్యా నామ, మంత్రతంత్రస్వరవర్ణకాలవ్యత్యయరూపేణవా మంత్రతంత్ర స్వరవర్ణకాలలోప రూపేణవా, కృతః = క్రియతేజానాత్ అజ్ఞానాద్వా అన్యథా అనుష్ఠీయతే, హే అగ్నే = పరమేశ్వర, అన్యః = కర్తాః సంబంధి, తత్ = సర్వం పూర్వోక్తలోపరాహిత్యేన యథోక్త కర్తృఫలప్రదసంమర్థంకురు ॥ హి = యస్తాత్కరణాత్, త్వం = త్వమేవ, యథాతథం =

వస్తుతత్వం, వెత=జానాసి. యః=యజ్ఞః, సోయంపురుషసంమితః = పురుషసదృశః, య
 థాపురుషోయం అన్యూనాతిరిక్తవిశిష్టావయవః తథా యజ్ఞేపి, కించాపి, అయం=యజ్ఞః,
 పురుషసమితః=పురుషేణ సమ్యక్ నిర్మితశ్చ యస్తాదేవం తస్తాత్, హే అగ్నే=తదస్య
 ఇత్యాదిపూర్వవత్ ॥ పాకత్రా॥, పాకః=బాలః - తద్వదన్యైస్త్రాయంతే రక్షంత ఇతి పాక
 త్రాః, బాలవదప్రబుద్ధమతయః, దీనదక్షాః = క్షీణోత్సహాః, మర్తాసః=మరణశీలాః
 మనుష్యాః, యస్థస్య కర్తృణః, యత్=అంగం, మనసా=స్వకీయేన, స+మనుతే=నావ
 బుద్ధ్యంతే, తత్, అంగం, విజానన్=జ్ఞానవాన్, క్రతువితౌ కృత్స్నియాగాభిజ్ఞః, యజ్ఞిషః,
 అతిశయేన యష్టుం సమర్థః, హోతా=దేవనామాహ్వతా, అగ్నిః=పరమేశ్వరః, దేవాన్=
 యష్టవ్యాన్, ఋతవోయజాతి=తత్తదృతుకారే పూజయతి॥ యథావయం తత్ దేవా
 భిధానం పరమేశ్వరం యథాకాలం పూజయామః తథాస్తాన్ ప్రేరయతీత్యర్థః”॥

“ ఏతస్మిన్కర్తృణి మంత్ర తంత్ర స్వరకాలవర్ణలోపాది సర్వదోష నిహార
 తార్థం అనాజ్ఞాతత్రయ మంత్ర జపంకరిష్యే” అని సంకల్పము.

ఇటువంటి మహామంత్రములు కాలవ్యత్యయదోషమును పరిహరించలేవనినే
 ద్విజాడయినను వాదించగలడా!॥

గనుక వేదోక్తవిషయమై మీరందరు శ్రద్ధచేయుడి.

శూద్రులనగ నెవ్వరో శూద్రులకు ఎటువంటి అధికారముకలదో అనెడి సంగ
 తినిగురించి ప్రత్యేక ముపన్యాసము చేయబడును.